

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Tranquillitas. Cap.II.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

eo sibi liceret provinciã abire.
 Quibus verò familiariter vteba-
 tur, ij omnibus eum virtutibus ita
 pollere sciebant, vt crederent, il-
 lum ipsis Religionum ductoribus
 documentum fieri posse. Ita nihil
 adeò tum, ac ne postea quidem, re-
 sæpiùs tentatã, profectum est:
 quòd semper obstinato consilio
 Patres responderent, nulli se al-
 teri, donec viueret **IGNATIVS**,
 vniuersam rem permissuros. Ibi
 questus est ipse, se, cum nulli rei
 idoneus sit, impedimento tamen
 esse, ne meliori provincia tradatur.

IGNATII tranquillitas.

CAP. II.

7. **A**B hac **IGNATII** Mode-
 stiã, multæ aliæ primi no-
 minis virtutes pullularunt: qualis
 erat, quã se ipse, resque hominum
 fluxas despiciere; tum quã fortiter
 laboribus occurrere, ac patientiæ
 laudem inter tam aduersa infesta-
 que tempora ferre in primis con-
 spicie-

spiciebatur. Est nimirum animi hæc demissio, cæli solatijs indignum se reputare, nec ullis immeritò ærumnis se laceffi, sed quantò plura perpetiatur, tantò plurima commeruisse, credere. Nam & ipsum hoc illi gaudium est, videre mortalia quæque in se ruere, & pœnas neglecti Numinis à reo repetere.

8. Singulare studium deinde adhibuit IGNATIVS ad motus animi componendos: quo tantâ ille tranquillitatem breuî est consecutus, quantâ nulla propemodû possent euenta perturbare. Homo naturâ ceteroquin vehemens, & ingenio erat præferuido: verùm ita se tamé ipse triumphauerat, vt mira in vultu verbisque comitas, nihil natui ignis proderet, frigori que potius ac languori obnoxium corpus trahere crederetur. Etsi autem bilis impetum, qui in vitium ferret, à se prorsus abdicarat; vim tamen eius, in rebus arduis necessariam, apprimè retinebat. Corpore sæpè à
morbis

morbis iniurijsque malè affecto, eandem illi esse constantiam vidimus; neque si exteriora verterentur omnia, intus quidquam mutabatur. Eaque re tandem & corpus assuefecit, vt, quoad eius fieri posset, traheret colorem, quem ratio, non impetus suafisset.

9. Aeger olim in lectulo iacebat, cum monuit fortè Medicus, ne tristi se cogitatione confunderet. Hic ille collegit animum, positisque calculis, considerare cepit, ecquâ tandem re inquietari posset. Reperit vnicam: & Quid si quo, inquit, infortunio Societas labefacta corrueret? Ea se vnâ clade sensit hætenus commotum iri, vt tamen intra quartam horæ partem, si precari ex more contigisset, ad animi quietem rediturus sibi videretur; etiam si præceps, vmbrae in modum, Societas abiret: dum ne quam ruinæ causam ipse præbuisset. Quod quàm moderati animi sit, in promptu est cuius nominis rudi cognoscere.

H IGNA-